

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 190.819 van 25 februari 2009
in de zaak A. 150.779/X-11.851.**

In zake : 1. Florent VAN GAEVEREN,
 2. Germaine VAN ERDEGHEM,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat W. DE CUYPER,
 kantoor houdende te 9100 SINT-NIKLAAS,
 Vijfstraten 57

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Florent VAN GAEVEREN en Germaine VAN ERDEGHEM op 16 april 2004 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 26 januari 2004 van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar houdende gedeeltelijke goedkeuring van het deel van het vergunningenregister met betrekking tot verkavelingen van voor 22 december 1970, ingediend door de gemeente Hamme, voor de verkavelingen in kwestie met uitzondering van onder meer de verkaveling met ref. 10.085.675v met toepassing van artikel 191, §1, 4/ en artikel 192 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, “minstens van dit deel van het besluit waarbij de verkaveling met ref. 10.085.675v als vervallen wordt beschouwd”;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur A. VAN MINGEROET;

Gelet op de beschikking van 11 oktober 2005 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoekschrift tot voortzetting van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 4 november 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 28 november 2008;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. HUYGENS, die loco advocaat W. DE CUYPER verschijnt voor de verzoekende partijen, en van advocaat K. DE MULDER, die loco advocaat P. AERTS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur A. VAN MINGEROET;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

OVERWEEGT WAT VOLGT :

1. De feiten

1.1. Op 29 november 1966 wordt aan M. VAN DRIESSCHE een vergunning (nr. 10.085.675v) verleend voor het opdelen van een perceel gelegen te Hamme- Heirbaan in 5 loten.

1.2. Op 1 april 1967 worden de gronden waarop de verkavelingsvergunning betrekking heeft in hun geheel verkocht aan de verzoekende partijen.

1.3. Met toepassing van artikel 192 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna: DRO) melden de verzoekende partijen op 12 mei 2000 (datum van het afgiftebewijs van de aangetekende zending) aan de gemeente Hamme eigenaars te zijn van niet bebouwde kavels 1, 2, 3, 4 en 5 in een vergunde, niet-ervallen verkaveling die dateert van voor 22 december 1970.

1.4. Op 26 januari 2004 beslist de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar tot de gedeeltelijke goedkeuring van het deel van het vergunningenregister met betrekking tot verkavelingen van vóór 22 december 1970, ingediend door de gemeente Hamme, met toepassing van artikel 191 § 1, 4/ en artikel 192 DRO.

Aangaande de hiervoor genoemde verkaveling beslist de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar :

“De verkaveling(...) van vóór 22/12/70 met ref. AROHM 10.085.675v, (...) worden NIET goedgekeurd en worden bijgevolg uit dit deel van het vergunningenregister gesloten”.

Aangaande deze verkaveling leest men het volgende in het bestreden besluit :

“Deze verkavelingen zijn in hun geheel verkocht. Een verkoop in zijn geheel stuit het verval niet, het betreft immers een eigendomsoverdracht en niet het ‘verkavelen’. Beide verkavelingen zijn dus vervallen”.

Dit is de bestreden beslissing.

2. De ontvankelijkheid

Luidens artikel 96, §1 DRO is het vergunningenregister een “geïnfomatiseerd gegevensbestand over de perceelsgebonden informatie met betrekking tot de ruimtelijke ordening en de stedenbouw op het grondgebied van een gemeente” dat “voor het hele grondgebied van de gemeente minstens de (in deze bepaling opgesomde) informatie per kadastraal perceel (bevat)”. Onder Hoofdstuk I “Informatieverplichtingen” van Titel IV van hetzelfde decreet is in artikel 134, § 3 bepaald dat het vergunningenregister toegankelijk is voor het publiek en dat uittreksels eruit verkregen kunnen worden. Uit deze bepalingen blijkt dat het vergunningenregister een louter informatief karakter heeft, en de inhoud ervan “geen invloed (heeft) op de stedenbouwkundige status” van het betrokken onroerend goed (Memorie van Toelichting, Parl. St. VI. Parl. 1998-1999, stuk 1332, nr. 1, 79, en Verslag, Parl. St. VI. Parl. 1998-1999, stuk 1332, nr. 8, 17), en dat het in artikel 135, § 1 bedoelde stedenbouwkundig uittreksel “alleen maar vrijblijvende informatie bevat” (Verslag, Parl. St. VI. Parl. 1998-1999, stuk 1332, nr. 8, 100). De vermeldingen in het vergunningenregister hebben aldus geen constitutief, maar een louter declaratoir karakter. Luidens artikel 192 DRO, zoals vervangen bij het decreet van 26 april 2000, en van toepassing op het ogenblik van het nemen van het

bestreden besluit, is de verkavelingsvergunning wat de kavel of kavels in kwestie betreft, definitief vervallen, enkel indien de eigenaar van een niet bebouwd deel van een verkaveling die dateert van vóór 22 december 1970, zich niet gemeld heeft bij het college van burgemeester en schepenen binnen een termijn van 90 dagen na 1 mei 2000. Luidens artikel 98 DRO is het college van burgemeester en schepenen overigens “verantwoordelijk voor de overeenstemming van het vergunningenregister met de stukken die erin moeten worden opgenomen”. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat een al dan niet vermelding in het vergunningenregister -ook al zou deze niet terecht zijn- de rechtstoestand van de betrokken eigendom niet vermag te wijzigen. De bestreden beslissing is een niet voor vernietiging vatbare akte.

Het met het onderzoek van de zaak gelaste lid van het auditoraat heeft in haar verslag op grond van onder meer voormelde redenen ambtshalve besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het beroep. De verzoekende partijen hebben zich in hun laatste memorie ertoe beperkt om de voortzetting van het geding te verzoeken. Om voormelde redenen dient ambtshalve te worden vastgesteld dat het beroep niet ontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLIST DE RAAD VAN STATE :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vijfentwintig februari 2009, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	R. STEVENS,	kamervoorzitter,
	P. LEFRANC,	staatsraad,
	J. VAN NIEUWENHOVE,	staatsraad,
Mevr.	G. SCHEVENEELS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

G. SCHEVENEELS.

R. STEVENS.